

Ajatuksia Paavalin kirjeistä

1.KOR.2:1-16

TUNTEMATTA KETÄÄN MUUTA

Paavali Korintossa

1. Niinpä, kun minä tulin teidän tykönnne, veljet, en tullut puheen tai viisauden loistolla teille Jumalan todistusta julistamaan.

Paavali koki tärkeäksi tilittää tuntojaan ja sisimpänsä asenteita kirjoittaessaan korinttolaisille. Inhimillisinä ihmisinä tahtoisimme nostaa jalustalle opettajia ja Herran pyhiä, mutta silloin Jumalan kunnia ei pääse esille. Paavali ei tahotonut jättää itsestään kuvaa miehestä, joka oman viisautensa varassa tekisi niitä tekoja, mitä hän oli tuolloin tehnyt. Hän tahtoi tehdä selväksi, missä voimassa ja kenen johdattamana hän liikkui.

2. Sillä minä olin päättänyt olla teidän tykönnne tuntematta mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja Hänet ristinnaulittuna.

Huomaathan, miten tärkeää Paavalille oli korostaa Jeesuksen Kristuksen nimeä ja Hänen kärsimystään ristinpuulla. Hän tiesi, ettei meille annettu muuta nimeä, jossa meidän pitäisi pelastuman. (Apt.4:12)

Seuraavaksi Paavali kertoo, miltä hänestä tuntui nousta julistamaan evankeliumia korinttolaisille. Paavali ymmärsi, miten tärkeää tehtävää hän oli suorittamassa, ja hän tiesi myös, ettei sitä tehtävää suoritettaisi omin voimin.

3-5. Ja ollessani teidän tykönnne minä olin heikkouden vallassa ja pelossa ja suuressa vavistuksessa, ja minun puheeni ja saarnani ei ollut kiehtovia viisauden sanoja, vaan Hengen ja voiman osoittamista, ettei teidän uskonne perustuisi ihmisten viisauteen, vaan Jumalan voimaan.

"Uskon perusta" on siis yksi keskeisiä ja oleellisia ajatuksia Raamatussa. Tarkoituksellista ei siis ole uskoa umpimähkään tai johonkin tuntemattomaan, vaan kaikessa Jumalan Poikaan, **Jeesukseen** Kristukseen. Voimme nähdä tänäänkin hyvin paljon inhimillisiä rakenteita seurakunnissa ja kirkkoissa, mutta tulokset niiden pohjalta ovat hyvin selkeät. Seurakuntasalit ammottavat tyhjyyttään, eikä minikäänlaista elämänvirettä ole näkösiellä. On aika perustaa uskomme ja kokoon-tumisemme Jumalan voimaan ja Jeesuksen Kristuksen läsnäoloon!

Seuraavaksi Paavali siirtyy analysoimaan viisauden eri tasoja ja syvyyksiä. Hän teroittaa, ettemme me puhuisi tämän maailman viisautta, vaan sitä salattua ja kätkettyä Jumalan viisautta, jonka Jumala on edeltä määrännyt ennen maailmanajoja meidän kirkkaudeksemme!

Tätä jumalista viisautta maailma ei tunne eikä voi edes käsittää. Hehän eivät olisi ristinnaulinneet kirkkauden Herraa, jos he olisivat ymmärtäneet, mitä tekivät. (1.Kor.2:8, Luuk.23:34)

9. vaan, niin kuin kirjoitettu on: "mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka Häntä rakastavat."

Ajattelepa - sinä Jeesusta Kristusta rakastava uskova, - Hän on valmistanut sinua varten viisauden ja ulottuvuuden, josta jumalaton ei kykene edes unelmoimaan! Olet pelastettu, armahdettu ja täysin vapautettu elämään yhteydessä Luojaasi kanssa!

10. Mutta meille Jumala on sen ilmoittanut Henkensä kautta, sillä Henki tutkii kaikki, Jumalan syvyydetkin.

Miten ihmeellistä onkaan tulla osalliseksi kaikista viisauden ja tiedon aarteista Jeesuksessa Kristuksessa! (Kol.2:2-3) Hänen luonnostaan ihminenkin on saanut elämän hengen, juuri sen osan sinussa, joka kykenee käsittämään ja ymmärtämään mitä monimuotoisimpia aivoituksia.

11-12. Sillä kuka ihminen tietää, mitä ihmisessä on, paitsi ihmisen henki, joka hänessä on? Samoin ei myös kukaan tiedä, mitä Jumalassa on, paitsi Jumalan Henki. Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä, vaan sen Hengen, joka on Jumalasta, että tietäisimme, mitä Jumala on meille lahjoittanut.

Jumala on siis lahjoittanut Henkensä kautta ihmeellistä tietoa ja viisautta. Sen todistaa myös Sanan suuri lupaus: "Mutta kun Hän tulee, totuuden Henki, johdattaa Hän teidät kaikkeen totuuteen." (Joh.16:13)

On ymmärrettävä siis, että on hengellistä ja inhimillistä viisautta. Niiden tasoja ja ulottuvuuksia ei pidä sekoittaa keskenään. Puhuttaessa hengellisistä asioista, ne on asetettava näkö-

kulmaan, jossa Jumalan kirkkaus valaisee niitä.

13. ja siitä me myös puhumme, emme inhimillisen viisauden opettamalla sanoilla, vaan Hengen opettamalla, selittäen hengelliset hengellisesti.

Usein jumalaton näkee vain hulluutta uskovien edesottamuksissa ja uskossaan Jumalaa kohtaan. Sana rististähän on hullutus niille, jotka kadotukseen joutuvat. (1.Kor.1:18, 3:19)

14-15. Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti. - Hengellinen ihminen sitä vastoin tutkistelee kaiken, mutta häntä itseään ei kukaan kykene tutkistelemaan.

Mielenkiintoinen ajatus Paavalilta oli, ettei ulkopuolinen kykene edes tutki-maan Herraan uskovan hengellisen ihmisen olemusta. He saattavat nähdä ulkokuoren, mutta eivät tiedä, millaista elämää uskova saa elää sisimmäsään. Tämä on tullut esiin voimakkaasti tilanteissa, joissa pahalaisen kätyrit, noidat ja muut sellaisten voimien käyttäjät eivät saa otetta uskovan sielusta. Kohdatessasi henkimaailman palvojia, kiittele Jeesusta miellesäsi ja ylistä yhden ainoan Jumalan suurta nimeä - voit totisesti yllättyä, millaiseen olotilaan tuo "henkipatto" joutuu!!

- Valtava ja ihmeellinen on se varjele-va voima, mitä Jumala osoittaa omiaan kohtaan. Hän on ylin, ylempi kaikkia henkivaltoja ja voimia! Hänen sanoihinsa ja viisauteensa ei voi lisätä mitään, ja Hän on sinunkin kanssasi! Hänestä saat oppia ja saat myös omistaa sen mielen, mikä Kristuksella on.

16. Sillä: "kuka on tullut tuntemaan Herran mielen, niin että voisi neuvoa Häntä?" Mutta meillä on Kristuksen mieli.

"Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli, joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsontu saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensä itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja Hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen; Hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti. Sen tähden onkin Jumala Hänet korkealle korottanut ja antanut Hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman, niin että kaikkien polvien pitää Jeesuksen nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka taivaissa ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja niitten, jotka maan alla ovat, ja jokaisen kielien pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra." Fil. 2:5-11

